

en Lønningslov, der kun lige nu er fyldt 4 Aar. Det har jo ogsaa vist sig, at man indenfor Skolens egen Kreds ikke har ment at burde rejse dette Spørgsmaal nu, ikke har ment at burde kræve denne ny Lønningslov reguleret, fordi man nu gaar til en Regulering af Lønningsloven af 1892 for Lærere ved de højere Almenskoler. Havde der indenfor de højere Almenskoler Kreds været en Følelse af, at ogsaa Lærerindernes Lønninger nu ved samme Lejlighed med Rimelighed burde forhøjes, havde de naturligvis taget Sagen op. Jeg kan i alt Fald ikke tro, at Sagen er den, at Adjunkterne have været saa ugalante, at de ikke have villet have Damerne med ved denne Lejlighed, og havde det været Grunden, havde Lærerinderne vel nok selv meldt sig; det have vi jo i disse Dage set, at Købstadlærerinderne have gjort. Men i alt Fald er det jo et Spørgsmaal, der kan tages op i Udvalget, og skulde der være Rimelighed for en Forhøjelse ogsaa af Lærerindernes Lønninger, skal jeg naturligvis ikke modsætte mig det.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnede nu, at jeg havde oplyst, at Skoledirektøren har Sæde i Skoledirektionen, men uden Stemmeret. Nej, det var ikke det, jeg oplyste, men at Skoledirektøren har Indstillingsretten, saa at ingen Lærer kan udnævnes af Skoledirektionen uden paa Skoledirektørens Indstilling, og dette er sandelig noget helt andet, thi det betyder i Virkeligheden, at det er den af Borgerrepræsentationen valgte Skoledirektør, der i hvert enkelt Tilfælde bestemmer, hvem der skal være Lærer ved Københavns Skolevæsen; dette gælder jo endogsaa med Hensyn til Overlærere, som jo for alle andre Købstæders Vedkommende udnævnes af Kongen, uden at nogen kommunal Myndighed har Indstillingsret.

Berntsen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte mig, hvor vidt vi vare komne her i Landet med det, Venstre i to Menneskealdere har kæmpet for. Det skal jeg sige det ærede Medlem: Vi ere komne saa vidt med Hensyn til Friheden paa vort Undervisningsvæsens Omraade, at Spørgsmaalet om Oplysning og Spørgsmaalet om Undervisning for Børn og for unge ikke nu her i Landet er et dødt, men et levende Spørgsmaal. Og vi ere komne saa vidt, at der vel ikke er nogen Nation i Europa, hvor Folkeoplysningen i det hele taget staaar saa højt som her i Landet. Jeg tror

ikke, vi behøve at skamme os over den Oplysning, der findes blandt Landbefolkningen, ej heller over den blandt Bybefolkningen. Jeg tror, at Nationen gennem sit Arbejde baade i aandelig og timelig Henseende viser, at det er en Nation, der holder Trit med Udviklingen, og at den ikke i nogen Henseende med Hensyn til Oplysning staaar tilbage for andre Nationer. Saa vidt ere vi komne, og det forekommer mig at være et smukt Resultat af vort Arbejde. Havde vi haft den fælles Tvangsskole, havde al Ting været i den samme døde Tommerum, som der var, før vi fik den friere Udvikling i vort Samfund, og det ønsker jeg ikke, vi skulle komme tilbage til igen.

Det ærede Medlem paastod, at der er mange Lærere, der ikke ere Kristne og dog undervise i Religion. Hvor ved det ærede Medlem det? Jeg synes, det ærede Medlem skulde være forsigtig med at omtale den Slags Ting, for det vil jo sige, at de Lærere burde ikke staa paa den Plads, de staa paa. Den Lærer, der tager Folkeskolens Løn og giver sig af med at undervise i Religion, skønt han har en modsat Opfattelse, staaar ikke i den Stilling, som han som sandhedskærligt Menneske burde staa i. Han bør anvende sine Evner paa andre Felter og burde i hvert Fald søge Ansættelse i Skoler, med hvilke der ikke er forbundet Undervisning i Religion. Saa vilde han staa som en sandhedskærlig Mand, og som saadan haaber jeg ogsaa, Lærerne staa. Men jeg er overbevist om, at hvis vi fik en Afstemning blandt Landets Lærere, ikke at tale om en Afstemning blandt Landets Befolkning, skulde det ærede Medlem nok se, hvor Flertallet er med Hensyn til Spørgsmaalet om at bevare Religionsundervisning i Skolen eller ej.

Lange: Jeg skal takke den højtærede Kultusminister for de Udtalelser, han fremkom med. I øvrigt skal jeg bemærke, at naar Gymnastiklærerne, hvis Lønningslov er et Aar ældre, ere tagne med her, finder jeg, man burde have taget Lærerinderne med ogsaa, selv om deres Lønningslov er et Aar nyere. Naar Lærerindernes Krav ikke er kommet frem denne Gang, saa er det, fordi de ere saa faa, og fordi man var bange for paa højere Steder indenfor Lærerkredse, at der skulde beredes Vanskeligheder, om der kom fornyet Krav fra Lærerinderne. I øvrigt maa jeg give det ærede Medlem for Assens min fulde Tilslutning til hans sidste Udtalelser.